

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ ΣΤΑΓΟΝΟΥΛΗ...

Έναν καιρό και μια φορά στη Συννεφούπολη, μια πόλη πολύ μακρινή από τη Γη, ζούσε μια μικρή σταγόνα. Το όνομά της ήταν Σταγονούλης. Μαζί με τη σταγονοοικογένειά του ζούσε στο Σταγονοχωριό, ένα μικρό άσπρο σύννεφο στη Συννεφούπολη με θέα τη Γη. Εκεί υπήρχαν και άλλες σταγόνες που όλες έμοιαζαν. Ο Σταγονούλης όμως διέφερε από αυτές, γιατί του άρεσε η περιπέτεια.

Μια καλοκαιρινή μέρα έγινε κάτι τρομερό. Δύο μεγάλα μαύρα σταγονοχωριά, που ήταν θυμωμένα μεταξύ τους, για ώρες ολόκληρες συγκρούστηκαν. Μόνο ο Σταγονούλης δεν ήταν θυμωμένος. Αντίθετα ήταν πολύ χαρούμενος, γιατί ήξερε ότι μετά από τη σύγκρουση θα έπεφτε στη Γη με τη μορφή βροχής.

« Ευτυχώς , σκέφτηκε, που δεν είναι χειμώνας και δε θα γίνω χιόνι ». Θα ήταν φοβερό γι' αυτόν να πέσει σα νιφάδα στο έδαφος και να πατηθεί από τους ανθρώπους ή να πέσει σα χαλάζι και να καταστρέψει τις καλλιέργειές τους.

Πολλές σταγόνες μετά τη σύγκρουση έπεσαν ένδοξα σε θάλασσες, ωκεανούς, ποτάμια, λίμνες και χωράφια. Ο Σταγονούλης ενώ θα έπεφτε σε μια λίμνη, για καλή του τύχη προσγειώθηκε πάνω σε μια λιβελούλα. Κατενθουσιασμένος ψιθύρισε « Ωραία, η περιπέτειά μου μόλις άρχισε !».

Η λιβελούλα καθώς πετούσε κοντά σ' έναν βάλτο ένωσε στη ράχη της κάτι να γλιστράει. Γύρισε το κεφάλι της και αντίκρισε μια σταγόνα να προσπαθεί να γαντζωθεί πάνω της.

- Τι θες εσύ; Από πού ξεφύτρωσες; Ρώτησε ξαφνιασμένη.

- Είμαι ο Σταγονούλης, απάντησε περήφανα εκείνος και της διηγήθηκε την ιστορία του.

Η λιβελούλα όμως ήθελε να τον ξεφορτωθεί, γι' αυτό πετούσε χαμηλά στη θάλασσα. Άθελά της χτύπησε με το φτερό της το νερό και σήκωσε μια άλλη σταγόνα , τη Σταγονούλα. « Τώρα μάλιστα ! Είπε στον εαυτό της. Ευτυχώς που είναι καλοκαίρι και με κρατούν δροσερή. Διαφορετικά θα τους έδειχνα εγώ ». Έτσι αποφάσισε να τους βοηθήσει ταξιδεύοντάς τους όπου ήθελαν.

Ο Σταγονούλης μόλις είδε τη Σταγονούλα εντυπωσιάστηκε.

-Μοιάζουμε! Της είπε.

- Σαν δυο σταγόνες νερού, απάντησε γελώντας εκείνη. Είμαι η Σταγονούλα αι έρχομαι από τη θάλασσα.

- Εγώ είμαι ο Σταγονούλης.
- Και από πού είσαι Σταγονούλη;
- Από το Σταγονοχωριό.
- Πώς τον λένε τον παππού σου;
- Σύννεφο στον ουρανό.
- Ποια είναι η μάνα σου;

- Η μπόρα.
- Πώς κατέβηκες στην χώρα;
- Περιπέτεια να ζήσω και τη γη να εξερευνήσω.

Τότε ο Σταγονούλης έκπληκτος από το θέαμα που αντίκριζε είπε στη συνταξιδιώτισσά του.

- Για κοίτα εκεί μια σταγόνα που ιδρώνει. Ανεβαίνει ψηλά και σιγά -σιγά τη χάνω από τα μάτια μου. Εξαφανίστηκε!

Η Σταγονούλα κατάλαβε ότι ο φίλος της δεν ήξερε τι ακριβώς συνέβαινε με τις σταγόνες και γενικά με το νερό στη γη, γι' αυτό αποφάσισε να τον βοηθήσει να τα' ανακαλύψουν μαζί.

-Η σταγόνα « εξατμίζεται» γιατί έχει ήλιο και μετά θα γίνει υδρατμός, αποκτήθηκε με ύφος δασκάλας.

- Α! ναι το ξέρω αυτό. Πάνω στη Συννεφούπολη

έρχονται συνεχώς τέτοιοι κάτοικοι. Όταν παραφουσκώνει το συννεφοχωριό, τότε οι σταγόνες πέφτουν στη γη.

- Μπράβο Σταγονούλη. Επειδή η γη διψά πολύ μας πίνει και ποτίζεται.

- Ό, τι δεν πίνει η γη που πάει;
- Πάει στα ποτάμια και στις θάλασσες.

- Και μετά φτου και απ' την αρχή:
- Ακριβώς! Απάντησε η Σταγονούλα ικανοποιημένη από τον μαθητή της.
- Εμείς σε τι ακριβώς χρησιμεύουμε; Γιατί υπάρχουμε Σταγονούλα:
- Βοηθάμε τους ανθρώπους να ποτίζουν τα χωράφια τους, να κάνουν μπάνιο, να πλένουν τα ρούχα τους και φυσικά να μας πίνουν και να ξεδιψάνε αυτοί και τα ζώα τους. Χωρίς εμάς θα ήταν πολύ δύσκολο να ζήσουν οι άνθρωποι.
- Το νερό φτάνει για όλες τις χώρες; Εξακολούθησε να ρωτά ο Σταγονούλης.
- Δυστυχώς υπάρχουν περιοχές που έχουν «λειψυδρία» απάντησε Σταγονούλα στεναχωρημένη.
- Δηλαδή; Ρώτησε με αγωνία ο Σταγονούλης.
- Να σε μερικές περιοχές, όπως στην Αφρική, δεν υπάρχει αρκετό νερό.
- Μα αυτό είναι τρομερό, φώναξε ο Σταγονούλης. Εσύ μου είπες ότι οι άνθρωποι δε ζουν χωρίς νερό. Σ' εκείνες τις περιοχές πως τα καταφέρνουν;

- Είναι πολύ δύσκολο. Περπατούν ώρες ολόκληρες μέχρι να βρουν μια πηγή. Μετά γεμίζουν τα δοχεία τους και τα φορτώνουν σε ζώα. Τα ζώα περπατούν αργά με αποτέλεσμα να διαρκεί πολύ η επιστροφή τους. Το χειρότερο είναι ότι μικρά παιδάκια πεθαίνουν αβοήθητα.

- Αχ, αυτοί οι άνθρωποι μας παριστάνουν και τους πολιτισμένους! Είπε ο Σταγονούλης κουνώντας το κεφάλι του.
- Μμμ αυτή μας έλειπε τώρα, σιγομουρμούρισε η Σταγονούλα. Καλημέρα κυρία Σταγόνη! Για πού τόσο βιαστική;

- Χρυσό μου, πρέπει να πάω στα « νερο- σπα» απάντησε εκείνη και έφυγε αμέσως.

- « Νερο- σπα »; Ρώτησε ο Σταγονούλης. Τι είναι αυτό;

- Να η κυρία Σταγόνη επειδή παραβρώμισε πρέπει να πάει να καθαριστεί με μια διαδικασία που οι άνθρωποι την ονομάζουν «διήθηση».

Αρχικά οι βρώμικες σταγόνες μπαίνουν σε μια δεξαμενή που τη λένε δεξαμενή καθίζησης. Εκεί στον πάτο κάθονται οι πιο βρώμικες ουσίες. Μετά σε μια άλλη δεξαμενή όπου εκεί γίνεται το φιλτράρισμα. Τέλος για να καθαρίσουν ακόμη καλύτερα και για να μην αρρωσταίνουν οι άνθρωποι όταν θα τις πιούν τις βάζουν χλώριο.

- Και μετά:

-Μετά το νερό είναι έτοιμο να φτάσει στα σπίτια των ανθρώπων.

-Από παλιά υπήρχε « νερο-σπα»;

- Όχι, γιατί δεν υπήρχε δίκτυο ύδρευσης. Δηλαδή δεν υπήρχαν αυτές οι σωλήνες που μεταφέρουν εμάς τις σταγόνες καθαρές, στα σπίτια των ανθρώπων.

- Πώς βρίσκανε νερό οι άνθρωποι τα προηγούμενα χρόνια;

- Στα βυζαντινά τα χρόνια υπήρχαν οι νερουλάδες. Αυτοί μοίραζαν το νερό στα σπίτια των ανθρώπων φωνάζοντας « νεαρό

ύδωρ» δηλαδή φρέσκο νερό.

- Γιατί σήμερα το ύδωρ το λέμε νερό;

- Αυτό προέκυψε από τους βυζαντινούς οι οποίοι αντί να λένε όλη την φράση νεαρό ύδωρ έλεγαν μόνο νεαρό. Αργότερα το νεαρό για συντομία το είπαν νερό, όπως είναι σε μας σήμερα γνωστό.

- Οι νερουλάδες συνέχισαν να υπάρχουν και τα επόμενα χρόνια;

- Όχι, μετά οι άνθρωποι έπαιρναν νερό από τα πηγάδια και τα ποτάμια, απάντησε η Σταγονούλα βλέποντας τη δίψα που είχε να μάθει ο Σταγονούλης. Οι αποστάσεις ήταν μεγάλες και καθένας ταξίδευε με το γαϊδουράκι του ώρες ολόκληρες για να γεμίσει τη στάμνα του. Επειδή υπήρχε αρκετός κόσμος αναγκάζονταν να περιμένουν στη σειρά πολλές ώρες. Ένας μύθος λέει ότι υπήρχε μια όμορφη κοπέλα αρραβωνιασμένη, η Γερακίνα. Αυτή πήγε μια μέρα στο πηγάδι να πάρει νερό και έπεσε μέσα σ' αυτό. Αμέσως έτρεξε κόσμος να τη βοηθήσει. Δυστυχώς όμως όταν ο αρραβωνιαστικός της την έβγαλε από το πηγάδι ήταν πολύ αργά.

- Α! ναι υπάρχει και ένα τραγούδι που περιγράφει αυτό το περιστατικό. Τότε ο Σταγονούλης άρχισε να το τραγουδά « Κίνησε η Γερακίνα για νερό, κρύο να φέρει ντρου-μπουν-τρομπ τα βραχιόλια της βροντού. Και 'πεσε μες στο πηγάδι και 'βγαλε φωνή μεγάλη».

- Μπράβο Σταγονούλη, χειροκρότησε ενθουσιασμένη η Σταγονούλα. Επίσης υπάρχει και ένας άλλος μύθος που λέει ότι παλιά στον Αγαλά, ένα χωριό της Ζακύνθου, υπήρχε ένας νεαρός άνδρας που είχε κάνει πολλές ληστείες. Όταν τον συνέλαβαν του ζήτησαν να αποζημιώσει το χωριό, κατασκευάζοντας δώδεκα πηγάδια. Ο ίδιος έχτισε δώδεκα μεγάλα πέτρινα πηγάδια, που είναι γνωστά ως τα πηγάδια του « Ανδρονιού ».

- Ευτυχώς που σήμερα έχουμε όπως είπες το δίκτυο ύδρευσης. Έτσι οι άνθρωποι έχουν νερό πάντα και το πιο σημαντικό χωρίς να κουραστούν, διαπίστωσε ο Σταγονούλης.

- Δεν είναι τόσο απλά Σταγονούλη. Το ότι οι άνθρωποι θα έχουν νερό για πάντα δεν είναι σίγουρο.

- Δε σε καταλαβαίνω. Πώς μπορεί να συμβεί αυτό; Ρώτησε γεμάτος περιέργεια ο Σταγονούλης.

Η Σταγονούλα βλέποντας τον φίλο της να θέλει να μάθει όσα περισσότερα μπορούσε παρακάλεσε τη λιβελούλα να τους πάει στην οικογένεια Πλιτς- Πλατς. Όταν έφθασαν τους υποδέχτηκε ο κύριος Πλιτς και η κυρία Πλατς.

- Καλώς ήρθατε! αναφώνησε ο κύριος Πλιτς. Αλήθεια πώς και από τα μέρη μας;

- Να ο Σταγονούλης ο φίλος μου, αποκρίθηκε η Σταγονούλα, δε μπορεί να καταλάβει ότι οι άνθρωποι ξοδεύουν το νερό χωρίς να σκέφτονται.

- Μμμ, λοιπόν Σταγονούλη έλα μαζί μου να σου δείξω τι σημαίνει: «ξοδεύω αλόγιστα το νερό».

Τότε ο κύριος Πλιτς οδήγησε το Σταγονούλη στο μπάνιο. Εκεί ο μικρός Αλέξης, έπαιζε με τα παπάκια του στη μπανιέρα που ήταν γεμάτη με νερό και σαπουνάδες.

- Ορίστε κατάσταση, είπε ο κύριος Πλιτς. Για κοίτα εδώ η μαμά του βάζει πλυντήριο για λίγα ρούχα μ' αποτέλεσμα να ξοδεύουν πολύ νερό.

- Τι ακούγεται; Ρώτησε ο Σταγονούλης.

-Α! η βρύση τους στάζει χωρίς να τους ενδιαφέρει ότι σταγόνα τη σταγόνα γεμίζουν έναν κουβά την ώρα.

- Σα να μην έφθαναν όλα αυτά, συμπλήρωσε η κυρία Πλατς, πλένουν το αμάξι και το μπαλκόνι τους με λάστιχο. Πολλές φορές πιάνουν κουβέντα με τους γείτονες και αφήνουν το νερό να τρέχει χωρίς να νοιάζονται που το ξοδεύουν.

- Δεν είναι όμως μόνο η οικογένεια του μικρού Αλέξη που θεωρεί το νερό δεδομένο και το ξοδεύει. Υπάρχουν τόσες άλλες οικογένειες που έχουν ακριβώς την ίδια συμπεριφορά, πρόσθεσε ο κύριος Πλιτς.

- Είναι τρομερά όλα αυτά, είπε ο Σταγονούλης. Μακάρι οι άνθρωποι να μας βοηθήσουν να είμαστε πάντα κοντά τους και να μην αποχωριστούμε ποτέ.

Στη συνέχεια, αφού αποχαιρέτησαν την οικογένεια Πλιτς-Πλατς, ο Σταγονούλης επιβιβάστηκε με τη Σταγονούλα στη λιβελούλα και κατευθύνθηκαν στη θάλασσα. Ξαφνικά άκουσαν κάποιον να τους φωνάζει:

- Εεε, Σταγονούλη αδερφούλη !!!

Ο Σταγονούλης παραξενεύτηκε και αμέσως ρώτησε:

- Ποια είσαι εσύ;

- Είμαι η αδερφή σου! Μαζί δεν πέσαμε από το Σταγονοχωριό;

- Η αδερφούλα μου, απάντησε ο Σταγονούλης, έλαμπε από καθαριότητα. Εσύ είσαι βρώμικη και μαύρη. Πώς να σε πιστέψω;

- Θα με πιστέψεις αν σου διηγηθώ τα όσα πέρασα, είπε με παράπονο η αδερφή του. Καθώς πέφταμε απ' τον ουρανό, έπεσα σ' έναν ωκεανό. Εκείνη τη στιγμή περνούσε ένα πετρελαιοφόρο που μετέφερε μαύρο χρυσό, δηλαδή πετρέλαιο από τον Περσικό Κόλπο. Καθώς όμως ταξίδευε, έχυσε μια μεγάλη ποσότητα πετρελαίου στον ωκεανό μ' αποτέλεσμα να μολυνθεί η θάλασσα, οι οργανισμοί που ζουν εκεί και χιλιάδες ψάρια. Αν οι άνθρωποι ψαρέψουν εκεί, θα μολυνθούν και αυτοί με τις οικογένειές τους. Αχ! Αδερφούλη φύγετε γρήγορα να μην μολυνθείτε και εσείς.

Ο Σταγονούλης και η Σταγονούλα άκουσαν τη συμβουλή της και έφυγαν. Καθώς πετούσαν με τη λιβελούλα συνάντησαν και άλλες πηγές που είχαν μολυνθεί. Άκουσαν τις δικές τους ιστορίες για το πώς μολύνθηκαν. Είχαν μολυνθεί από αστικά λύματα και βιομηχανικά απόβλητα. Αστικά λύματα ονομάζουν τις βλαβερές ουσίες που προέρχονται από απορρυπαντικά, λάδια αυτοκινήτων κ.ά. Βιομηχανικά απόβλητα ονομάζουν τα απόβλητα βιομηχανιών που πέφτουν και αυτά στη θάλασσα. Κάποιες θάλασσες είχαν μολυνθεί από φυτοφάρμακα και λιπάσματα που χρησιμοποιούν οι γεωργοί. Αυτά είχαν παρασυρθεί στη θάλασσα από τα νερά της βροχής. Τέλος είχαν μολυνθεί από πυρηνικές δοκιμές και εκρήξεις.

Κουρασμένοι και στεναχωρημένοι ο Σταγονούλης με τη Σταγονούλα αποφάσισαν να ξεκουραστούν σε κάποια ακτή. Ξαφνικά άκουσαν κάποια κοχύλια να κλαίνε.

- Τί σας συμβαίνει και κλαίτε; Ρώτησε ο Σταγονούλης.
- Δε βλέπεις πως έχουμε στολιστεί εδώ στην ακτή με πλαστικά μπουκάλια, σακούλες και κουτιά αναψυκτικών; Απάντησαν εκείνα.
- Πώς έφτασαν ως εδώ; Πάλι οι άνθρωποι φταίνε;
- Βέβαια! Τα «σιγανά ποταμάκια να φοβάσαι» όπως λένε

και αυτοί.

- Δε σας καταλαβαίνω, είπε ο Σταγονούλης. Ποια είναι

- τα σιγανά ποταμάκια;

- Οι ύπουλοι άνθρωποι, απάντησαν με μια φωνή τα κοχύλια.

Τότε εμφανίστηκε ένας κάβουρας που είχε μπλεχτεί στις δαγκάνες του μια σακούλα.

- Κοιτάξτε πως μπλέχτηκα. Αυτοί οι άνθρωποι νομίζουν πως όλα τους ανήκουν. Είναι ανυπόφοροι.

- Συνεχώς πετούνε σκουπίδια από πλοία και σκάφη αναψυχής, πρόσθεσε ένα κοχύλι. Άλλα φτάνουν στη θάλασσα από τη βροχή και τον αέρα και άλλα στις ακτές εκεί που τα πετούνε οι άνθρωποι. Δε μπορούν να καταλάβουν ότι η Γη είναι το σπίτι μας.

- Σε λίγα χρόνια δελφίνια, φώκιες και θαλάσσιες χελώνες θα είναι σαν τους δεινόσαυρους. Θα έχουν εξαφανιστεί, είπε με σοβαρότητα ο κάβουρας.

- Μα πως άλλαξαν έτσι οι άνθρωποι. Παλιά μας είχαν θεοποιήσει. Για τους Έλληνες θεός της θάλασσας ήταν ο Ποσειδώνας, για τους Ρωμαίους ο Nεrτunus, για τους Ινδούς ο Βαρούνα και άλλοι πολλοί.

- Σταγονούλη που τα ξέρεις εσύ όλα αυτά; Ρώτησε έκπληκτη η Σταγονούλα.

- Τα έχω μάθει στο Σταγονοχωριό. Όταν πέφτουμε στη γη βλέπουμε πως μας συμπεριφέρονται οι άνθρωποι. Μετά οι

σταγόνες που εξατμίζονται από τη θάλασσα, ανεβαίνουν στη Συννεφούπολη και μας λένε τα νέα.

- Ξέρεις να μας πεις κάποιο μύθο για το νερό Σταγονούλη;

- Αμέ! Λοιπόν ακούστε.
Ο Ποσειδώνας και η Αθηνά
ήταν δύο Ολύμπιοι θεοί που
ήθελε ο καθένας να δώσει το
όνομά του στην πόλη που
είχε ιδρύσει ο Θησέας, στο
λεκανοπέδιο της Αττικής. Ο
Ποσειδώνας για να κάνει
τους κατοίκους να τον
προτιμήσουν πρόσφερε ως
δώρο το νερό και η Αθηνά το
ελαιόδεντρο. Οι κάτοικοι
απέρριψαν το όνομα και το
δώρο του Ποσειδώνα και
προτίμησαν να ονομαστεί η
πόλη τους Αθήνα

κερδίζοντας ως δώρο το ελαιόδεντρο. Τότε ο θεός του Νερού
εξοργίστηκε και τιμώρησε την Αθήνα καταδικάζοντάς την να
ταλαιπωρείται με έλλειψη νερού.

- Για το λαό συμβολίζουμε και την ευτυχία. Στους
παραδοσιακούς γάμους η νύφη πριν πάει στην εκκλησία,
οδηγείται σε κάποια βρύση που τρέχει το νερό άφθονο. Εκεί
λέγονται ευχές για την ευτυχία του ζευγαριού.

- Επίσης το νερό θεωρείται και σύμβολο κάθαρσης, δηλαδή οι
άνθρωποι με την βάπτισμα που γίνεται στο νερό και με τον Αγιασμό
στα Θεοφάνεια διώχνουν την αμαρτία και το κακό. Σταγονούλα
πολύ στεναχωριέμαι. Πώς θα καταφέρουμε τους ανθρώπους να
σταματήσουν να μας μολύνουν; Είπε ο Σταγονούλης.

- « Σταλαγματιά-σταλαγματιά γεμίζει η στάμνα η πλατιά»
απάντησε ήρεμα η Σταγονούλα.

- Τι σημαίνει αυτό;

- Να, με επιμονή και προσπάθεια πολύ θα φέρουμε τους
ανθρώπους στα νερά μας και μετά σα μπει το νερό στο αυλάκι...

- Ξέρω, αλλά πρέπει να γίνει η αρχή που είναι δύσκολη.

- Μην πνίγεσαι σε μια κουταλιά νερό Σταγονούλη. Η αρχή έχει γίνει ήδη. Υπάρχουν οργανισμοί που προσπαθούν να ενημερώσουν τους ανθρώπους για το κακό που ήδη ξεκίνησαν. Βέβαια δε μένουν σε θεωρία αλλά προχωρούν και στην πράξη. Οι κυβερνήσεις κάθε κράτους πρέπει να θεσπίσουν νόμους που να ρυθμίζουν τη λειτουργία εργοστασίων αυτοκινήτων και караβιών. Ήδη υπάρχουν συνθήκες, όπως η συνθήκη Ραμσάρ, που προστατεύουν υδροβιότοπους στους οποίους βρίσκουν καταφύγιο χιλιάδες σπάνια είδη πουλιών και ζώων.

- Δηλαδή Σταγονούλα μόνο οι μεγάλοι μπορούν να σταματήσουν τη μόλυνση;

- Όχι βέβαια, απάντησε η Σταγονούλα αμέσως. Τα παιδιά μπορούν να κάνουν πολλά για μας. Τα παιδιά τα ακούνε οι μεγάλοι. Πρώτα απ' όλα πρέπει να μας χρησιμοποιούν με προσοχή.

- Σωστά, συμπλήρωσε ο Σταγονούλης. Δεν πρέπει να μας ξοδεύουν άσκοπα όπως η οικογένεια Πλιτς- Πλατς, για να μην πουν το νερό- νεράκι.

- Φυσικά, συμφώνησε η Σταγονούλα. Επίσης πρέπει να απαιτήσουν από τους μεγάλους να καθαρίζουν τα απόνερα από τα εργοστάσια και τα σπίτια τους, προτού φτάσουν στη θάλασσα και τα ποτάμια.

- Οι βιομηχανίες πρέπει να καθαρίζουν τα βλαβερά τους αέρια που μας αρρωσταίνουν. Τα καλοκαίρια τα παιδιά στις παραλίες πρέπει να δίνουν το παράδειγμα με το να μη μολύνουν με σκουπίδια και πλαστικά θάλασσες και ακτές.

- Μπράβο!!! Φώναξαν και οι άλλες σταγόνες από τη θάλασσα, ψάρια και πουλιά που άκουγαν τη Σταγονούλα και το Σταγονούλη. Τα παιδιά μπορούν να κάνουν πολλά για μας και για τη φύση. Σ' αυτά στηρίζουμε τη ζωή μας και τη συνέχεια του πλανήτη Γη.

Τότε ξεπρόβαλλε και μια θαλάσσια χελώνα.

- Ε! για μια στιγμή, σας φέρνω νέα από τη Λιθακιά είπε ασθμαίνοντας. Κύριε Γλάρε ελπίζω να μην τους τα είπες εσύ.

- Όχι, μη στεναχωριέσαι δεν ήθελα να σου στερήσω αυτή τη χαρά.

- Ωραία! Λοιπόν ακούστε καλά. Τα παιδιά του 6\Θ Δημοτικού Σχολείου Λιθακιάς στη Ζάκυνθο...

- Κοντά στο σπίτι σου στο Μαραθονήσι κυρά- χελώνα, πρόσθεσε ο Γλάρος.

- Κύριε- Γλάρε μη με διακόπτεις όταν μιλώ. Πού είχα μείνει; Α! ναι, εκείνα τα καλά παιδιά ήδη ξεκίνησαν εκστρατεία για τη μόλυνση του νερού. Μάλιστα με ζωγραφιές, έρευνες, παιχνίδια και ανεβάζοντας ένα θεατρικό προσπαθούν να πείσουν τον κόσμο να σταματήσουν τη ρύπανση.

- Ζήτω !!! Φώναξαν όλοι μαζί.

- Έτσι θα ζήσουμε εμείς καλά... είπε η Σταγονούλα

- Και αυτοί φυσικά καλύτερα και περισσότερο συμπλήρωσε ο Σταγονούλης και όλοι ξέσπασαν σε χειροκροτήματα...

ΤΕΛΟΣ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

ΤΑΞΗ Ε΄

1. ΠΛΑΤΥΠΟΔΗΣ ΧΑΡΗΣ
2. ΜΑΛΟΥΧΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
3. ΒΟΥΡΤΣΗΣ ΑΝΤΩΝΗΣ
4. ΧΑΪΚΑΛΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
5. ΧΑΪΚΑΛΗΣ ΔΙΟΝΥΣΗΣ
6. ΚΛΑΔΗΣ ΜΑΚΗΣ
7. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
8. ΣΟΥΛΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
9. ΓΑΡΔΕΛΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
10. ΧΑΪΚΑΛΗ ΧΡΥΣΗ
11. ΣΤΕΡΙΟΠΟΥΛΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ
12. ΚΛΑΔΗ ΔΑΝΑΗ
13. ΛΑΓΑΤΟΥΡΑ ΕΛΕΝΑ
14. ΚΛΑΔΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
15. ΚΛΑΔΗ ΒΑΡΒΑΡΑ
16. ΚΟΡΕΤΑ ΒΙΚΤΩΡΙΑ
17. ΜΠΟΥΖΟ ΒΑΓΓΕΛΗΣ
18. ΦΤΕΡΝΙΑΤΗΣ ΜΠΑΜΠΗΣ
19. ΚΑΚΟΛΥΡΗ ΜΑΡΙΑ
20. ΠΕΤΣΙ ΤΖΟΑΝΑ

ΤΑΞΗ ΣΤ΄

1. ΜΠΙΣΚΙΝΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
2. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΑΚΗΣ ΣΩΤΗΡΗΣ
3. ΓΚΑΜΠΙ ΤΙΜΟΣ
4. ΜΟΥΖΑΚΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
5. ΛΕΚΑ ΦΩΤΗΣ
6. ΓΙΑΤΡΑΣ ΔΙΟΝΥΣΗΣ
7. ΚΟΡΕΤΑ ΤΖΟΥΛΙ
8. ΠΛΕΣΣΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
9. ΚΛΑΔΗ ΝΙΚΗ
10. ΚΛΑΔΗ ΣΟΦΙΑ
11. ΠΑΠΠΑ ΕΛΕΝΗ
12. ΒΑΒΑΦΙΓΚΟΣ ΣΤΡΑΤΗΣ
13. ΚΟΡΕΤΑ ΙΝΤΑ
14. ΛΥΚΟΥΡΕΣΗ ΙΩΑΝΝΑ
15. ΚΩΤΣΑ ΔΙΟΝΥΣΙΑ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ :

ΚΟΥΚΟΥΛΑ ΑΡΙΣΤΕΑ
ΔΟΜΟΥΧΤΣΙΔΟΥ ΖΑΦΕΙΡΟΥΛΑ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ :

ΒΙΣΒΑΡΔΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ